

Să nu-mi uiți ploaia!

Doina Bezea

Să nu-mi uiți ploaia
de durere nebună,
cu care-ți cântam
ca o ceață prin vise,
poteci de pustiu
mă-nchinau sub furtună,
prin iriși de stele
căutam ce pierise!

Răsuceam roua-n pic
pe o strună amară,
se copsese gutuia
într-un verde târziu,
presăram ploaia-n spic
peste-un creștet de vară,
mă ardea dorul tău
blestemat, sângerieu!

Pe sub creste de cer
toamna-și cântă prohodul,
sub un nor ruginit
arvunesc aripi noi,
simt frisoane de ger
pregătind eșafodul,
nu e toamna ce urlă
ci iubirea-mi prin ploi!
Autor Doina Bezea